

Verzonden: 31 mei 2024

Zaak 2024-053

Datum uitspraak: 15 mei 2024

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

1. Procesverloop

- 1.1 Bij beslissing van 22 februari 2024 heeft de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij heeft voldaan aan de eisen die worden gesteld aan het tentamen van 10 februari 2024 van de cursus PB1012, Geschiedenis van de psychologie. Het door appellant behaalde resultaat is een 8,5.
- 1.2 Verweerster en appellant zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellant heeft per e-mailbericht van 15 april 2024 aangegeven zijn beroep te willen doorzetten, waarna verweerster een verweerschrift heeft ingediend.
- 1.3 Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 mei 2024, waar namens verweerster mevrouw dr. A.G.H. Meesters, examiner van de cursus PB1012, Geschiedenis van de psychologie, en mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris van de Commissie voor de examens, virtueel hebben deelgenomen aan de hoorzitting. Appellant heeft tevens virtueel aan de zitting deelgenomen.

2. Overwegingen

Het beroep van appellant

- 2.1 Appellant is het niet eens met de beslissing van 22 februari 2024 en is van mening dat hem een hoger cijfer toekomt. In algemene zin voert appellant aan dat hij veel tijd heeft besteed aan deze cursus - twee keer zoveel tijd als aan andere cursussen - en, dat zijn antwoorden correct zijn.
- 2.2 Appellant motiveert per betwiste tentamenvraag waarom meer punten dienen te worden toegekend aan het door hem gegeven antwoord:
 - 2.2.1 Ten aanzien van vraag 6 betoogt appellant onder verwijzing naar het studiemateriaal en de definitie van het woord *courtier* dat het door hem gegeven antwoord het enige juiste antwoord betreft en dat om die reden extra punten dienen te worden toegekend. Hij heeft daarnaast toegelicht dat het modelantwoord niet juist is omdat in het antwoord een "aannname" wordt gemaakt die niet blijkt uit het studiemateriaal.
 - 2.2.2 Ten aanzien van vraag 31a betoogt appellant in algemene zin dat het "moeilijk is om zo'n vraag te beantwoorden", gelet op de vraagstelling en het woordenlimiet. Verder is volgens hem niet duidelijk voor welke onderdelen van zijn antwoord hij wel/geen

punten heeft gekregen. Appellant is anders dan de examiner van mening dat hij het "onderbewuste" heeft betrokken bij zijn antwoord, al heeft hij inderdaad niet het woord *onderbewust* gebruikt. Appellant legt uit dat de Nederlandse taal niet zijn moedertaal is waardoor hij een beperktere woordenschat heeft en hij mogelijk om die reden niet het woord *onderbewust* heeft gebruikt. Hij is echter van mening dat het door hem gegeven antwoord juist is en het maximale aantal punten dient te worden toegekend.

Het standpunt van de examiner

2.3 De examiner heeft per betwiste vraag gereageerd op hetgeen appellant heeft aangevoerd:

- 2.3.1 Ten aanzien van vraag 6 heeft de examiner onder verwijzing naar het studiemateriaal toegelicht waarom het modelantwoord het enige juiste antwoord betreft. Bovendien heeft de examiner toegelicht dat het door appellant gegeven antwoord onjuist is. Desgevraagd heeft de examiner ter zitting toegelicht dat 11 van de 20 studenten deze vraag goed hebben beantwoord en dat 6 van de 20 studenten gekozen hebben voor het antwoord dat appellant heeft gegeven. Hieruit volgt volgens de examiner dat de vraag en het modelantwoord in orde zijn.
- 2.3.2 Ten aanzien van vraag 31a heeft de examiner toegelicht dat een modelantwoord met scoreverdeling werd gebruikt bij de beoordeling van de tentamenvraag. Ook heeft de examiner uitgelegd voor welke onderdelen punten werden toegekend en welke essentiële onderdelen ontbreken in zijn antwoord. De examiner licht toe dat appellant de rol van het onderbewuste bij het ontstaan van gedrag had moeten beschrijven, maar dat hij dat niet heeft gedaan waardoor slechts 2 van de 3 punten werden toegekend. Verder wordt opgemerkt dat appellant 390 woorden heeft gebruikt, terwijl het gebruik van 100 woorden was toegestaan. Ondanks deze overschrijding is het appellant niet gelukt een volledig antwoord te geven op de vraag. Volgens de examiner had de beoordelaar er ook voor kunnen kiezen om 0 punten toe te kennen, gelet op de overschrijding van het aantal woorden.

Het oordeel van het College

2.4 Het College stelt voorop dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van de beslissing van verweerster. Het College toetst of de beslissing voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of deze voldoende is onderbouwd. Dit brengt met zich dat de beslissing van verweerster slechts voor vernietiging in aanmerking komt als deze in strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.

2.5 Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerster verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beslissing van verweerster in rechte standhoudt. Dat oordeel berust op de volgende overwegingen:

- 2.5.1 Het College stelt vast dat de beoordeling van de vragen tot stand is gekomen op basis van een antwoordmodel en dat dit antwoordmodel inzichtelijk is voor appellant.
- 2.5.2 Het College is met betrekking tot vraag 6 van mening dat de examiner voldoende heeft toegelicht waarom het modelantwoord juist is en waarom het antwoord dat appellant heeft gekozen onjuist is. Het College begrijpt met betrekking tot meerkeuzevragen, dat in de regel onderscheid kan worden gemaakt tussen de meest juiste antwoordmogelijkheid en afleiders (die veelal ook een kern van waarheid bevatten). Studenten dienen in alle gevallen te kiezen voor het meest juiste antwoord en op basis van de toelichting van de examiner is volgens het College komen vast te staan dat het modelantwoord juist is. Het College betreft hierbij de nadere toelichting die de examiner tijdens de hoorzitting heeft gegeven met betrekking tot de kwaliteit van de vraag.

- 2.5.3 Gelet op de door de examiner gegeven toelichting met betrekking tot vraag 31a, kan de punttoekenning voldoende concreet gerelateerd worden aan de gegeven antwoorden en de ontbrekende elementen in het antwoord, op basis waarvan het College begrijpt dat niet het maximale aantal punten kon worden toegekend. Daarbij betreft het College ook dat de examiner ter zitting liet weten dat een grove overschrijding van het woordlimiet op zichzelf al voldoende is om niet het volledige aantal punten toe te kennen.

Conclusie

- 2.6 Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Appellant krijgt geen gelijk en de beoordeling van het tentamen blijft in stand.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door dr. mr. ing. K.J.H. Hoofs, voorzitter, en dr. R. van Bree, mr. dr. B.M. van Schaik, E.M.C. Stein en drs. I.V. Storm-Stevelmans, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB als secretaris

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

dr. mr. ing. K.J.H. Hoofs

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Als u het niet eens bent met dit besluit van het College van beroep voor de examens, kunt u binnen 6 weken na de verzenddatum van dit besluit beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS), Postbus 20019, 2500 EA Den Haag of via het [webformulier](#). Alle informatie daarover vindt u op de website www.raadvanstate.nl/studentenzaken/.